

Cuprins

Prefață	5
Lăgarul de internare și tentativele de evadare.....	9
Marșuri nocturne – ziua în ascunzișuri.....	15
Atâtea privațiuni și eforturi – și totul în zadar.....	21
O mascaradă riscantă.....	27
Tibetul nu este dispus să primească străini.....	35
Încă o trecere frauduloasă a graniței	42
La Gartok, reședința viceregelui	49
Din nou un drum greu	53
O mănăstire roșie cu acoperișuri aurite: Tradün	58
O scrisoare ne ordonă să plecăm mai departe	64
Kyirong – „Satul fericirii”	68
Primul An Nou în Tibet.....	73
Grijile provocate de permisul de ședere nu mai iau sfârșit	78
Plecarea dramatică din Kyirong	84
Prin defileul Chakhyungla până la lacul Pelgu-Tso.....	87
Un spectacol de neuitat: muntele Everest.....	92
O dorință riscantă, dar ademenitoare: să vedem Lhasa.....	96
Printre nomazi ospitalieri.....	102
Întâlniri periculoase cu bandiții <i>khampa</i>	106
Foame, frig și un cadou neașteptat de Crăciun	112
Salvconductul binecuvântat.....	120
Prapuri multicolori mărginesc ruta pelerinilor.....	124
Tovarășul nostru de noapte – un deținut cu lanțuri la picioare.....	129
Acoperișurile aurite ale Potalei strălucesc.....	134

Doi vagabonzi cer adăpost și ceva de mâncare	137
Suntem senzația orașului Lhasa	141
Bieții refugiați sunt răsfățați.....	144
În vizită la părinții lui Dalai Lama.....	147
Ministerul de Externe tibetan ne dă libertate de mișcare	152
Vizite importante în Lhasa	156
Ospitalitatea generoasă a lui Tsarong.....	162
Tibetani nu știu ce înseamnă graba.....	165
Suntem iar amenințați cu expulzarea	167
Începe „anul focului și al câinelui”	171
Un zeu își ridică mâna în semn de binecuvântare.....	176
Suntem pentru prima dată solicitați să lucrăm	181
Manifestări sportive la porțile Lhasei.....	183
Ordinul călugărilor Tsedrung.....	191
Cel mai mic fiu al Mamei Sfinte.....	194
Prietenia cu Lobsang Samten	196
Procesiunea spre Norbulingka.....	198
Vrem să-l vedem pe Dalai Lama.....	201
Secetă mare și oracolul din Gadong	207
Viața cotidiană în Lhasa	210
Medici, tămăduitori și prezicători	214
Oracolul de stat.....	219
Toamnă plină de voie bună în Lhasa	224
Sindrofia pe care am organizat-o de Crăciun.....	230
O perioadă bogată în activitate.....	232
Străinii din Tibet și destinele lor.....	239
Audiență la Dalai Lama	243
Vizităm palatul Potala.....	248
Conspirația călugărilor din Sera	252
Festivități religioase pentru comemorarea lui Buddha	255
Primele însărcinări primite din partea guvernului	258
Muncă și festivități în Grădina Nestematelor.....	263
În locuința proprie – cu tot confortul.....	266

Politica mondială se repercutează și asupra Tibetului	270
Vizita lui Dalai Lama la mănăstiri	273
Descoperirile arheologice ale lui Aufschneider	281
Problemele agriculturii tibetane	282
Sport pe gheață la Lhasa.....	284
Operator cinematografic al „reincarnării lui Buddha”.....	285
Catedrala din Lhasa	287
Ospitalitatea tibetană	290
Reorganizarea armatei și intensificarea vieții religioase.....	292
Despre tipografii și cărți.....	299
Amenajez un cinematograf pentru Dalai Lama	303
Prima întrevvedere între patru ochi cu Kundün.....	310
„Henrig, ești păros ca o maimuță”	313
Prieten și profesor al lui Dalai Lama	317
Tibetul este amenințat de China roșie.....	319
Un cutremur de pământ și alte semne de rău augur.....	323
„Încredințați-i puterea lui Dalai Lama!”	327
A paisprezecea reincarnare a lui Chenresi.....	331
Preparative pentru fuga lui Dalai Lama.....	336
Îmi iau rămas-bun de la Lhasa	340
Panchen Lama și Dalai Lama.....	342
Ruta pe care s-a refugiat zeul-rege	344
Tânărul suveran își vede pentru prima dată țara.....	347
Ultimele zile petrecute în Tibet.....	351
Nori grei se adună deasupra palatului Potala	354
După paisprezece ani.....	356
Lupta pentru libertate dusă de tibetani.....	358
Epilog	371
<i>Index</i>	375

Urmează proba de ridicare a greutateii. Un bolovan greu, neted, stă pregătit – probabil că a apucat deja sute de festivități de Anul Nou. El trebuie ridicat și plimbat în jurul catargului pe care este arborat drapelul. Puțini reușesc să o facă. Lumea izbucnește în râs dacă un participant și-a supraapreciat forțele apropiindu-se de bolovan, dar nu poate nici măcar să-l urnească din loc, sau dacă bolovanul alunecă din mâna concurentului, cât pe-acți să cadă și să-i zdrobească degetele de la picioare.

Deodată se aude de la distanță zgomotul făcut de galopul cailor. Se întrerupe repede proba de ridicare a greutateii. Încep cursele de cai! Animalele sosesc deja învăluite într-un nor de praf.

Nici pentru cursele de cai nu există o pistă precis delimitată. Soldații monahali îi lovesc cu bastoanele pe curioșii care ies din rând, tăind imprudent calea cailor. Dar în ultima clipă chiar caii sunt cei ce își deschid drumul. Și acest gen de curse este ceva neobișnuit pentru noi. Pe cai nu vezi călăreți; ei sunt sloboziți de la câțiva kilometri depărtare și aleargă în voia lor printre șirurile de oameni nu prea dispuși să se dea la o parte. Nu au voie să participe decât caii din hergheliile tibetane; fiecare poartă, pe o năframă fixată pe spinare, numele proprietarului. În joc este onoarea grajdului. Firește că învingătorul trebuie să fie neapărat un cal de-al lui Dalai Lama sau de-al guvernului. Dacă unui outsider îi trece prin minte să fie mai rapid decât un cal guvernamental, niște slujitori îl opresc înainte de a ajunge la potou. Alergarea cailor este urmărită cu multă încordare, mulțimea se agită, slujitorii aristocraților urlă, încercând să stimuleze astfel caii; în schimb, nobilii – deși sunt și ei proprietari ai câte unui cal de curse – afișează o atitudine plină de demnitate. Tot alaiul trece într-o vâjâială nebună prin fața noastră, îndreptându-se spre potoul situat în afara orașului.

Nici nu s-a risipit bine norul de praf stârnit de copitele cailor și iată că apar primii alergători. Dar ce grup eterogen! Și la alergări poate participa oricine dorește, așa că se poticnesc tot felul de indivizi, de la bătrâni până la copii. Toți aleargă desculți, picioarele le sunt însângerate și pline de bășici, chipurile desfigurate, abia mai respiră – se vede că nu s-au antrenat în viața lor. Mulți abandonează pe parcurs, înainte de a ajunge la capătul traseului de opt kilometri, dar suferințele lor sunt răsplătite de spectatori doar cu batjocură.